Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2659/94

z dnia 31 października 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania dopłat do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone

(Dz.U. L 284 z 1.11.1994, str. 26)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Commission Regulation (EC) No 907/95 of 25 April 1995 (*)	L 93	14	26.4.1995
►**M2**	Commission Regulation (EC) No 401/96 of 5 March 1996 (*)	L 55	5	6.3.1996
►**M3**	Commission Regulation (EC) No 671/97 of 17 April 1997 (*)	L 101	14	18.4.1997
►**M4**	Commission Regulation (EC) No 679/1999 of 26 March 1999 (*)	L 83	46	27.3.1999
►**M5**	Commission Regulation (EC) No 990/2001 of 21 May 2001 (*)	L 138	11	22.5.2001
►**M6**	Commission Regulation (EC) No 779/2002 of 7 May 2002 (*)	L 123	31	9.5.2002
►**M7**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 830/2003 z dnia 14 maja 2003 r.	L 120	13	15.5.2003
►**M8**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1231/2004 z dnia 1 lipca 2004 r.	L 234	4	3.7.2004
►**M9**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2005 z dnia 30 maja 2005 r.	L 137	15	31.5.2005
►**M10**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 735/2006 z dnia 16 maja 2006 r.	L 129	9	17.5.2006

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

(*) Akt ten nie został nigdy opublikowany w języku polskim.

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2659/94

z dnia 31 października 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania dopłat do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 lipca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów mlecznych ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1880/94 ([2]), w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 1880/94 uchyliło ustalenia interwencyjne dla serów Grana padano i Parmigiano-Reggiano; w wyniku tego powinno zostać zmienione rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1107/68 z dnia 27 lipca 1968 r. w sprawie szczegółowych zasad dotyczących stosowania interwencji na rynku serów Grana padano i Parmigiano-Reggiano ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1003/94 ([4]);

w wyniku dużej liczby zmian wprowadzonych do rozporządzenia (EWG) nr 1107/68, a także ze względu na przejrzystość, rozporządzenie to powinno zostać uchylone, a przepisy dotyczące programu prywatnego składowania powinny zostać określone w nowym rozporządzeniu;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2496/78 z dnia 26 października 1978 r. w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania dopłat do prywatnego składowania sera Provolone ([5]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1002/94 ([6]), powinno również zostać uchylone, a jego przepisy włączone do nowego rozporządzenia z uwagi na fakt, że podstawy prawne są identyczne, a szczegółowe zasady dotyczące stosowania są równoważne;

art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1756/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. określającego daty obowiązywania rolnych kursów wymiany stosowanych do mleka i produktów mlecznych ([7]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 180/94 ([8]), określa kurs wymiany, który ma być stosowany w ramach środków pomocy do prywatnego składowania w sektorze mleka;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Produktów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Udzielanie dopłat do prywatnego składowania, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 804/68, podlega warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Umowy dotyczące prywatnego składowania są zawierane pomiędzy agencją interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie a osobą fizyczną lub prawną, zwaną dalej kontrahentem.

([1]) Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13.
([2]) Dz.U. L 197 z 30.7.1994, str. 21.
([3]) Dz.U. L 184 z 29.7.1968, str. 29.
([4]) Dz.U. L 111 z 30.4.1994, str. 77.
([5]) Dz.U. L 300 z 27.10.1978, str. 24.
([6]) Dz.U. L 111 z 30.4.1994, str. 76.
([7]) Dz.U. L 161 z 2.7.1993, str. 48.
([8]) Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 38.

▼B

Artykuł 3

Zawieranie umów dotyczących prywatnego składowania podlega spełnieniu następujących warunków:

a) sery muszą mieć minimalny wiek określony w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w dniu rozpoczęcia składowania w ramach umowy i nie mogą być przedmiotem poprzedniej umowy składu;

b) każda partia serów objęta umową musi ważyć co najmniej 2 tony;

c) sery muszą charakteryzować się solidną i dobrą jakością handlową i mieć zamieszczoną czytelną pieczęć zawierającą:

— znak wydany przez agencję wyznaczoną przez Państwo Członkowskie,

— numer przedsiębiorstwa, które je wytworzyło,

— miesiąc wytworzenia, który może być wyrażony kodem,

— specjalny znak składowania umieszczany na serach w momencie ich przyjęcia do składowania w celu ich odróżnienia od serów nie objętych umową;

d) przechowujący musi się zobowiązać:

— do niezmieniania w okresie umowy składu partii, która jest nią objęta, bez uprzedniego zezwolenia ze strony agencji interwencyjnej. Jeśli warunek dotyczący ilości minimalnej określonej dla każdej partii pozostaje spełniony, agencja interwencyjna może zezwolić na zmianę ograniczoną do wycofania lub wymiany serów, co do których stwierdzono takie pogorszenie jakości, że nie mogą być dłużej składowane.

W przypadku zwolnienia ze składu pewnych ilości:

i) jeśli powyższe ilości zostają wymienione za zezwoleniem agencji interwencyjnej, umowa jest uważana za niezmienioną;

ii) jeśli powyższe ilości nie zostają wymienione, umowa jest uważana za zawartą *ab initio* dla ilości stale składowanej.

Przechowujący ponosi wszelkie koszty nadzoru wynikające ze zmiany,

— prowadzenie ewidencji zapasów i cotygodniowe przekazywanie do agencji interwencyjnej szczegółów dotyczących przyjęcia i wycofania serów w poprzednim tygodniu,

— zezwalanie właściwym organom na przeprowadzanie kontroli w jakimkolwiek czasie zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z umowy.

Artykuł 4

Umowa składu zostaje zawarta:

a) w formie pisemnej oraz określa datę rozpoczęcia składowania objętego umową, ilość serów objętych umową i kwotę dopłaty;

b) po zakończeniu czynności umieszczania w składzie partii sera objętego umową, lecz nie później niż 40 dni po dacie rozpoczęcia składowania objętego umową.

Artykuł 5

1. Dopłata może zostać udzielona tylko na okres przekraczający 60 dni, lecz nieprzekraczający:

— 180 dni w przypadku sera Grano padano,

— 255 dni w przypadku Parmigiano-Reggiano,

— 150 dni w przypadku Provolone.

2. Pierwszym dniem okresu składowania w ramach umowy jest dzień następujący po tym, w którym partia serów objętych umową znalazła się pod kontrolą właściwego organu.

3. Czynności wycofywania mogą się rozpocząć w dniu następującym po ostatnim dniu okresu składowania objętego umową.

▼B

4. Odstępując od art. 3 lit. d tiret pierwsze, po upływie okresu 60 dni, o którym mowa w ust. 1, kontrahent może wycofać ze składowania całość lub część partii objętej umową. Minimalna ilość, która może zostać wycofana wynosi 500 kilogramów.

Jednakże, Państwo Członkowskie może zwiększyć tę ilość do 2 ton.

Artykuł 6

▼M10

1. Kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów wynosi:

a) 0,10 EUR za tonę i za dzień składowania w ramach umowy w przypadku kosztów magazynowania;

b) w przypadku kosztów finansowych za dzień składowania w ramach umowy:

— 0,38 EUR za tonę w przypadku Grana padano,

— 0,46 EUR za tonę w przypadku Parmigiano-Reggiano,

— 0,30 EUR za tonę w przypadku Provolone.

▼B

2. Kwotą dopłaty w ECU stosowaną w odniesieniu do umowy składu jest kwota stosowana w pierwszym dniu składowania objętego umową.

3. Dopłata jest wypłacana w ciągu 90 dni od ostatniego dnia składowania, dla którego istnieje uprawnienie do dopłaty.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie zapewniają spełnianie warunków dających prawo do wypłacania dopłat.

2. Kontrahent udostępnia krajowym władzom odpowiedzialnym za weryfikację wykonania środka wszelką dokumentację, pozwalającą na weryfikację następujących szczegółów dotyczących produktów umieszczonych w prywatnym składzie:

a) własności w momencie umieszczenia w składzie;

b) miejsca pochodzenia oraz daty produkcji serów;

c) daty umieszczenia w składzie;

d) obecności w składzie;

e) daty usunięcia ze składu.

3. Kontrahent lub, w danym przypadku, kierownik składu prowadzi ewidencję zapasów dostępnych w składzie, zawierającą:

a) identyfikację — według numeru umowy — produktów umieszczonych w prywatnym składzie;

b) datę umieszczenia w składzie i usunięcia z niego;

c) liczbę serów i ich wagę, określone dla każdej partii;

d) miejsce produktów w składzie.

4. Składowane produkty muszą być łatwo identyfikowalne i muszą być zidentyfikowane indywidualnie według umowy.

5. W momencie umieszczenia w składzie, właściwy organ przeprowadza kontrolę, w szczególności w celu zagwarantowania, że składowane produkty kwalifikują się do dopłaty i zapobieżenia zastąpienia produktów innymi podczas składowania objętego umową, bez uszczerbku dla stosowania art. 3 lit. d.

6. Władze krajowe odpowiedzialne za kontrole przeprowadzają:

a) niezapowiedzianą kontrolę, aby stwierdzić, czy produkty znajdują się w składzie. Dana próba musi być reprezentatywna i musi odpowiadać co najmniej 10 % całkowitej ilości objętej umową na środki pomocy na prywatne składowanie. Kontrole te muszą obejmować, oprócz ewidencji zapasów określonej w ust. 3, fizyczną kontrolę

▼B

wagi oraz rodzaju produktu i jego identyfikacji. Takie kontrole fizyczne muszą dotyczyć co najmniej 5 % ilości poddanej niezapowiedzianej kontroli;

b) kontrolę, aby stwierdzić, czy produkty są obecne pod koniec okresu składowania objętego umową.

7. Kontrole przeprowadzane zgodnie z ust. 5 i 6 muszą być objęte raportem stwierdzającym:

— datę kontroli,

— czas jej trwania,

— dokonane czynności.

Raport musi być podpisany przez odpowiedzialnego urzędnika i kontrasygnowany przez kontrahenta lub, w danym przypadku, kierownika składu.

8. W przypadku nieprawidłowości dotyczących przynajmniej 5 % ilości produktów podlegających kontroli, kontrole są rozszerzone na większą próbkę, która zostanie określona przez właściwy organ.

Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o takich przypadkach w ciągu czterech tygodni.

9. Państwo Członkowskie może zastrzec, że koszty kontroli poniesie kontrahent w części lub w całości.

Artykuł 8

Rozporządzenia (EWG) nr 1107/68 i (EWG) nr 2496/78 zostają niniejszym uchylone. Jednakże nadal stosują się do umów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.